

NORGES HØYESTERETT

Den 7. november 2013 avsa Høyesterett dom i

HR-2013-02344-A, (sak nr. 2013/535), sivil sak, anke over dom,

Raad AS

(advokat Nora Lund Lefdal – til prøve)

mot

Sykehuset Innlandet HF

(advokat Peter Simonsen)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Bårdsen**: Saken gjelder erstatningsoppgjør ved delt byggherrestyrt entreprise, der den rådgivende ingeniørens feil ved prosjekteringen av et kjøleanlegg medførte at hele anlegget til slutt måtte skiftes ut. Det er spørsmål om kostnader ved et mislykket forsøk på å utbedre kjøleanlegget skal anses som erstatning for byggherrens tap på grunn av rådgiverens feilprosjektering og dermed omfattes av ansvarsbegrensningen i NS 3403 punkt 12.
- (2) Partene har for Høyesterett utarbeidet følgende felles beskrivelse av sakens bakgrunn og sammenheng, som jeg legger til grunn:

"Partene i tvisten er Sykehuset Innlandet HF, heretter kalt 'Sykehuset' og Raad AS. Raad AS er et uavhengig rådgivende ingeniørfirma innen VVS-prosjektering. Selskapet het tidligere Tøfte & Smestad. Dette navnet benyttes i flere av sakens dokumenter. I saken for Høyesterett benyttes 'Raad'.

Sykehuset foretok fra 2003 til 2005 ombygging av vel 1.000 kvm og et nybygg på vel 4.000 kvm. En del av prosjektet var bygging av et nytt kjøleanlegg som skulle betjene produksjonskjøkkenet og laboratorier med kjøling til kjølerom, fryserom og til diverse utstyr. Anlegget skulle også fjerne kondensvarme fra noen frysemaskiner utstyrt med væskekjølte kondensatorer.

Det ble utarbeidet anbudsgrunnlag for utbyggingen i 1999.

Etter anbudsrunde ble prosjekteringsoppdraget gitt til Aursund og Spangen AS som arkitekt, Scandia Consult AS (nå Rambøll Norge AS) som rådgivende ingeniør byggeteknikk, Lassen & Bjervig AS (nå Sweco Norge AS) som rådgivende ingeniør elektronikk og Raad som rådgivende ingeniør VVS-teknikk.

Den 7. juni 2000 ble det inngått honoraravtale mellom Sykehuset og de fire selskapene som ble satt sammen til en prosjekteringsgruppe. Avtalen var basert på NS 3403 'Alminnelige kontraktsbestemmelser om arkitekters og ingeniørers utførelse av prosjektering og rådgivning'.

Forsikringsbevis ble inntatt som vedlegg til kontrakten.

Raad prosjekterte kjøleanlegget. Som kuldebærer skulle benyttes saltlake. Anlegg med saltlake ble ansett som mer miljøvennlige og energieffektive enn de mer tradisjonelle glykolanleggene. Saltlaken er også mer tyntflytende enn glykol, slik at rør og pumper kan neddimensjoneres, men er mer korrosiv ved kontakt med oksygen, slik at det bl.a. kreves mer omtanke ved materialvalg, fylling og lufting.

Entreprisen ble lagt ut på anbudskonkurranse. Sykehuset inngikk kontrakt med Lillehammer Storkjøkkensenter AS om å utføre kuldeentreprisen den 27. februar 2003. 6. mars 2003 ble det inngått kontrakt med Bravida SørØst AS (nå Bravida Norge AS, heretter kalt 'Bravida') om å utføre rørentreprisen. Det ble avtalt at NS 3430 skulle være en del av kontraktene. Kontraktsformen var såkalt 'delt byggherrestyrt entreprise'.

Byggingen startet vinteren 2003. Nybygget ble åpnet 17. februar 2005.

Kjøleanlegget ble ferdigstilt 22. november 2004. Overtakelsesforretning mellom Sykehuset og entreprenørene fant sted 8. mars 2005.

30. august 2005 påpekte Sykehuset at det var lekkasjer i anlegget. Sykehuset reklamerte overfor Raad i møte 9. desember 2005. I brev til Sykehuset av 15. desember 2005 meddeler Raad at de har oversendt saken til sitt forsikringsselskap og bedt om snarlig oppfølging.

Raad engasjerte sivilingeniør Egill T. Elvestad fra Thermoconsult AS til å vurdere hvilke tiltak man eventuelt måtte gjøre. Han la i mai 2006 frem 2 rapporter hvor han anbefalte å fortsette med det samme kjølemediet. Elvestad utarbeidet deretter en detaljert beskrivelse av hvordan utbedringen kunne foregå samt hvordan gode rutiner for drift kunne etableres.

Sykehuset engasjerte Terje Finsrud i firmaet Erichsen & Horgen for sakkyndig bistand. Det ble nedsatt en prosjektgruppe som skulle bestemme hva som skulle gjøres for å få anlegget til å fungere.

Utbedringen startet i februar 2007 og var ferdigstilt i april samme år.

I møtereferat fra prosjektgruppemøte nr. 1 den 15. november 2006 ble det informert om at faktura fra entreprenører og andre leverandører skulle sendes Raad, som betalte og fikk pengene refundert av Tryg, hvor Raad hadde sin ansvarsforsikring.

Raads utbetalinger til entreprenører og andre leverandører beløp seg til kr. 1.233.100,-. I tillegg fikk Sykehuset erstattet sine direkte kostnader med kr. 334.123,-. Til sammen utgjorde dette kr. 1.567.223,-.

Ut over dette, betalte Tryg for de timene Raad brukte på å koordinere og følge opp utbedringsarbeidene samt Raads utgifter til advokat, til sammen kr. 818.000,-.

Da det viste seg at anlegget fortsatte å lekke etter utbedringene, besluttet Sykehuset å bygge om anlegget til et glykolanlegg. Raad erkjente ikke ansvar for at det fortsatt var lekkasjer."

- (3) Sykehuset tok 29. februar 2008 ut forliksklage mot alle i prosjekteringsgruppen og de to entreprenørene. Forliksrådet innstilte behandlingen. Stevning ble tatt ut for Sør-Gudbrandsdal tingrett 21. oktober 2009, med krav om erstatning oppad begrenset til sju millioner kroner. Ved tingrettens dom 17. februar 2011 ble Bravida dømt til å betale Sykehuset 750 000 kroner i erstatning med tillegg av renter, og til å dekke 1/12 av kostnadene ved at retten var satt med fagkyndige meddommere. De øvrige ble frifunnet. For Raads vedkommende har tingrettens dom denne domsslutningen:
- "1. Raad AS frifinnes.**
- ...
- 7. I saksomkostninger betaler Sykehuset Innlandet HF**
a. til Raad AS kr. 507.772 – kroner femhundreogsyvtusensyvhundreogsyttito.
- ..."
- (4) Sykehuset anket dommen for så vidt gjaldt Raad. Det ble anført at Raad hadde optrådt grovt uaktsomt, slik at ansvarsbegrensningen i NS 3403 punkt 12 ikke kom til anvendelse. Det ble dessuten gjort gjeldende at de kostnadene som var dekket av Raad/TrygVesta i forbindelse med det mislykkede utbedringsforsøket, ikke kunne tas i betraktning ved erstatningsberegningen etter punkt 12 i NS 3403.
- (5) Eidsivating lagmannsrett avsa 27. november 2012 dom med slik domsslutning:
- "1. Raad AS betaler erstatning til Sykehuset innlandet HF med 1.165.868,- enmillionetthundreogsekstifemtusenåttehundreogsekstiåtte – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dommen.**
- 2. Hver av partene bærer sine saksomkostnader for tingrett og lagmannsrett."**
- (6) I tilleggsdom 18. januar 2013 ble det tilføyd følgende punkt i domsslutningen:
- "3. Raad AS betaler Sykehuset Innlandet HF renter etter forsinkelsesrenteloven av 1.165.868,- enmillionetthundreogsekstifemtusenåttehundreogsekstiåtte – kroner regnet fra 29. mars 2008 og frem til betaling skjer."**
- (7) Lagmannsretten konkluderte med at Raad ikke hadde optrådt grovt uaktsomt. Ansvarsbegrensningen i NS 3403 punkt 12 var da virksom. Men den fikk likevel ikke betydning for kostnadene ved det mislykkede utbedringsforsøket, ettersom disse – etter lagmannsrettens syn – ikke var erstatning til Sykehuset på grunn av Raads prosjekteringsfeil, men utbedringskostnader som ikke skulle belastes Sykehuset.
- (8) Raad har anket over lagmannsrettens rettsanvendelse og bevisbedømmelse knyttet til om utbedringsvederlaget utgjør erstatning etter NS 3403 punkt 12. Sykehuset anket over lagmannsrettens rettsanvendelse og bevisbedømmelse for så vidt gjelder om Raad optrådte grovt uaktsomt. Ved Høyesteretts ankeutvalgs beslutning 3. mai 2013 ble Raads anke tillatt fremmet til ankebehandling i Høyesterett, mens Sykehusets anke ikke ble tillatt fremmet.

- (9) Ankende part – *Raad AS* – har i korte trekk gjort gjeldende:
- (10) Lagmannsrettens dom er ikke forankret i kontraktsforholdet mellom Sykehuset og Raad. Det må anses avtalt mellom partene at utbedringskostnadene skulle gå til fradrag krone for krone i Sykehusets erstatningsansvar innenfor kontraktens erstatningsbegrensning.
- (11) Da svikten ved anlegget ble avdekket kunne Raad rettslig sett ha nøydt seg med å foreta omprosjektering og ellers vist til at Sykehusets eventuelle økonomiske tap som følge av prosjekteringsfeilen måtte kreves dekket som et erstatningskrav etter NS 3403 punkt 12. Utbedringsforsøket under Raads ledelse må ses på som en praktisk gjennomføring av erstatningsoppgjøret, som følge av at sykehuset ikke ønsket å ta styringen. Partene var på utbetalingstidspunktet enige om at kostnadene knyttet til den mislykkede utbedringen skulle avregnes mot Raads erstatningsplikt. Sykehuset hadde i hvert fall ingen berettiget forventning om at Raad påtok seg et betalingsansvar ut over de forpliktelser som fulgte av NS 3403 og ulovfestede regler om retteplikt. Uansett har Sykehusets passivitet medført at det ikke er etablert noe økonomisk ansvar for Raad utover standardkontraktens ramme. Reelle hensyn støtter at Raad må kunne kreve at vederlaget for utbedring av kjøleanlegget avregnes krone for krone i erstatningssummen.
- (12) Raad AS har lagt ned slik påstand:
- "1. Tingrettens dom pkt. 1 og 7a stadfestes.**
 - 2. Sykehuset Innlandet HF plikter å erstatte Raads saksomkostninger for lagmannsrett og Høyesterett."**
- (13) Ankemotparten – *Sykehuset Innlandet HF* – har i korte trekk gjort gjeldende:
- (14) Lagmannsrettens tolkning av NS 3403 er riktig, og det er korrekt lagt til grunn at utbedringskostnadene skal holdes utenfor erstatningsoppgjøret. Dette innebærer at disse heller ikke kommer inn under ansvarsbegrensningen i punkt 12.1. Raad hadde etter NS 3403 riktig nok ikke plikt til å foreta, eller bekoste, utbedring av kjøleanlegget. Men det følger av den samlede kontakten mellom Raad og Sykehuset at Raad likevel tok på seg å sørge for at det ble foretatt et utbedringsforsøk, hvor målet var at kjøleanlegget skulle settes i funksjonsmessig stand. Utgiftene ved dette kan ikke veltes over på Sykehuset gjennom avregning krone for krone i erstatningsbeløpet. Raad var klar over at Sykehuset godkjente utbedringsforsøket på det vilkår at Sykehuset ble holdt skadesløs. Skulle Raad vinne frem, vil Sykehuset stå tilbake med å ha dekket inntil 1,5 millioner kroner av utbedringskostnadene, i tillegg til kostnadene ved å installere et helt nytt anlegg. Sykehuset har i tilfelle verken fått kontraktsmessig ytelse eller erstatning.
- (15) Sykehuset Innlandet HF har lagt ned slik påstand:
- "1. Anken forkastes.**
 - 2. Raad AS dømmes til å betale Sykehuset Innlandet HF saksomkostnader for Høyesterett."**
- (16) *Jeg er kommet til at anken fører frem.*

- (17) Det er spørsmål om kostnadene som Raad/TrygVesta har hatt til å betale Bravida og andre leverandører for det mislykkete forsøket på å utbedre kjøleanlegget er å anse som erstatning etter NS 3403 punkt 12.
- (18) Saken gjelder en delt byggherrestyrt entreprise, der Sykehuset engasjerte blant andre Raad som rådgivende ingeniør og Bravida som utførende entreprenør. At entreprisen var *byggherrestyrt* innebar at det var Sykehuset selv som hadde ansvaret for prosjektledelsen. Mellom Raad og Sykehuset gjaldt NS 3403 – Alminnelige kontraktsbestemmelser om arkitekters og ingeniørers utførelse av prosjektering og rådgivning. Mellom Bravida og Sykehuset gjaldt NS 3430 – Alminnelige kontraktsbestemmelser om utførelse av bygg- og anleggsarbeider. Mellom Raad og Bravida var det opprinnelig ikke noe eget kontraktsforhold.
- (19) I den dagjeldende versjonen av NS 3403 punkt 12.1 het det:
- "Har den prosjekterende/rådgivende ved uaktsomhet utvist av ham selv eller noen han svarer for, begått feil i forbindelse med utførelsen av oppdraget, er han erstatningsansvarlig i samsvar med gjeldende rett.**
- Ansvarer er, hvis ikke annet er avtalt, begrenset til kr 1 500 000,- for hvert skadetilfelle og kr 4 500 000,- for hele oppdraget."**
- (20) For dette erstatningsansvaret hadde Raad tegnet ansvarsforsikring i TrygVesta. Det er på det rene at utbetalingene fra Raad knyttet til det mislykkede utbedringsforsøket ble dekket av forsikrings-selskapet under denne ansvarsforsikringen.
- (21) NS 3403 inneholder ikke noen bestemmelse om den rådgivende ingeniørens eventuelle rett og plikt til å foreta retting, slik tilfellet er i den senere NS 8401 – Alminnelige kontraktsbestemmelser for prosjekteringsoppdrag punkt 13.2. Det heter i denne nye standarden følgende:
- "Oppdragsgiveren kan kreve at den prosjekterende retter prosjekteringsfeil for egen regning og risiko dersom dette kan skje uten å forvolde den prosjekterende urimelig kostnad og ulempe. Den prosjekterende kan kreve å få foreta slik retting når oppdragsgiveren ikke har særlig grunn til å motsette seg dette."**
- (22) Mye kan tale for at en rett og plikt til å foreta retting også måtte innfortolkes i NS 3403. Men en eventuell slik rettingsplikt gikk i tilfelle ikke lenger enn den prosjekterendes *egen* ytelse, altså selve prosjekteringen. Raad aksepterte da også at det forelå en prosjekteringsfeil og omprosjekterte vederlagsfritt. Noen rettingsplikt utover dette – til for eksempel å besørge utbedring av selve kjøleanlegget – hadde Raad ikke. Ut fra entreprisens ansvars- og rollefordeling var det opp til Sykehuset å beslutte iverksatt eventuelle utbedringstiltak og til å kreve eventuelle utlegg og tap på grunn av prosjekteringsfeilen erstattet av Raad i henhold til, og innenfor rammen av NS 3403 punkt 12.
- (23) Det ligger i dette at Raad i utgangspunktet ikke – på Sykehusets vegne – kunne avgjøre hvordan erstatningen skulle disponeres. Dette var Sykehusets valg. Skal en rådgivende ingeniør initiere utbedring knyttet til andres ytelse, med den virkning at utbedringskostnadene kan trekkes fra i et senere erstatningsoppgjør mellom rådgiveren og byggherren, må dette bero på en uttrykkelig avtale, felles forutsetninger eller annet rettsgrunnlag. I motsatt fall må utbedringen ansees utført for rådgiverens regning og

risiko, for så vidt på samme måte som situasjonen hadde vært dersom rådgiveren hadde hatt *plikt* til å utbedre – da ville byggherre kunnet kreve både kostnadsfritt rettingsforsøk og erstatning for sitt tap.

- (24) Lagmannsretten ser ut til å ha løst saken ut fra den betraktning at Raad så å si iverksatte utbedringsarbeidet på egne vegne, og derfor ikke kan velte utbedringskostnadene over Sykehuset. Jeg ser annerledes på dette:
- (25) Det er riktignok ikke inngått noen formalisert oppdragsavtale mellom Sykehuset og Raad om utbedring av kjøleanlegget. Men den samlede kontakten mellom dem i perioden etter at kjøleanlegget ble overlevert, slik denne er dokumentert for Høyesterett, viser etter mitt syn klart at Sykehuset helt gjennomgående ga uttrykk for at man ønsket utbedring. Det fremgår også utvetydig at Sykehuset ikke vedkjente seg sitt eget prosjektlederansvar ved et slikt utbedringsforsøk – det ble insistert på at noen andre skulle ta ledelsen. Som jeg nettopp pekte på, lå imidlertid prosjektlederansvaret klart utenfor Raads plikter som rådgivende ingeniør i henhold til NS 3403. Om Sykehusets holdning skyldtes manglende innsikt i entreprisens rollefordeling eller var utslag av en offensiv forhandlingstaktikk, er vanskelig å si. Men realiteten er at Raad påtok seg prosjektledelsen for utbedringsarbeidet etter Sykehusets gjentatte og sterke oppfordring. Sykehuset aksepterte Raads tiltaksplan for utbedring av anlegget, og deltok også i prosjektgruppen som ble etablert i forbindelse med utbedringsarbeidet.
- (26) Sykehuset har i og for seg ikke bestridt at Raad ledet utbedringsarbeidet i forståelse med Sykehuset. Men det er gjort gjeldende at Raad ikke bare påtok seg selve prosjektledelsen, men også aksepterte at Sykehuset ikke skulle belastes kostnadene ved utbedringsforsøket. Det er spesielt vist til at Sykehuset hele tiden understreket at det skulle holdes skadesløs, og at Raad hadde akseptert denne forutsetningen da utbedringsarbeidet ble satt i gang.
- (27) Jeg legger til grunn at Sykehuset ved en rekke anledninger gjorde gjeldende at andre måtte bære tapet. Og jeg er enig i at dersom Raad aksepterte dette som en forutsetning for å sette i gang utbedringsarbeidet, måtte Raad være avskåret fra å trekke utbedringskostnadene inn i det senere erstatningsoppgjøret med Sykehuset. Men jeg minner om at det i tilfelle er snakk om en betydelig utvidelse sammenlignet med det som fulgte av NS 3403, og en utvidelse som ikke ville være balansert mot den opprinnelige kontraktsverdien for Raad. En slik ansvarsutvidelse kan etter mitt syn bare være aktuell dersom den kan bygges på et avklart grunnlag mellom partene.
- (28) Noe slikt avklart grunnlag forelå opplagt ikke mellom Raad og Sykehuset. Slik jeg bedømmer det materialet som er presentert for Høyesterett, har Raad aldri akseptert et økonomisk ansvar utover NS 3403. Raad har tvert om gjennomgående vist til den opprinnelige kontrakten og understreket at man ikke påtok seg noe økonomisk ansvar utover denne. I brev til Sykehuset 15. desember 2005 sies dette slik:

"Vår prinsipielle holdning er at tiltakshaver skal holdes skadesløs for det som har skjedd, og at de tiltak som nå gjøres skal bli en god og varig løsning for sykehuset. Tøfte & Smestad AS [Raad] kan imidlertid ikke påta seg et økonomisk ansvar for forhold som skyldes andre aktører, eller som ligger utenfor det ansvar vi har ihht vår avtale. I tråd med bestemmelsen i denne avtalen har vi oversendt saken til vårt forsikringsselskap, og bedt om snarlig oppfølging."

- (29) Den løpende utgiftsdekningen fra TrygVestas side har også vært direkte knyttet til Raads forsikring av ansvaret under den opprinnelige entreprisen. Som en illustrasjon av Raads og forsikringselskapets holdning, og av hva som mer generelt har vært formidlet til Sykehuset, gjengir jeg følgende fra prosjektgruppens møtereferat 31. oktober 2006 punkt 01.01.01:

"Møtet var initiert av RAAD som videre oppfølging av prosjektet for raskest mulig nå å komme i gang med utbedringsarbeid på anlegget ... Etter møte på Lillehammer 04.10.06 ble fra RAAD etter samråd med Vesta rettet en henvendelse til entreprenørene ... hvor de blir bedt om en bekreftelse på at de aktivt ville bidra i ei prosjektgruppe og som utførende entreprenør for snarest mulig gjennomføring av utbedringstiltak på kjøleanlegget. Dette med utgangspunkt i tidligere entreprisegrensesnitt, utarbeidet rapport fra Thermoconsult og skisserte tiltaksplan. Samtidig ble det i dette brevet signalisert at RAADs forsikringspartner Vesta kunne være villig til å dekke påkommende kostnader med det klare forbehold om å søke regress for ansvarsforhold som er knyttet opp mot feil utførelse/feil i leveranser hos entreprenørene.

...

Før dagens møte fikk RAM og RAAD avklart etter en telefonsamtale med Vestas representant, at saken nå kan videreføres ved at Vesta dekker påkommende kostnader med det klare forbehold som fremgår over og de forpliktelser/begrensninger RAAD har ihht inngåtte kontrakter med SIHF."

- (30) I referatets punkt 01.06.01 heter det blant annet:

"Inngåtte kontrakter basert på NS 3403 regulerer forholdet mellom SIHF og RAAD AS.

...

De forpliktelser rådgivende og utførende har vil ikke gå ut over det ansvar som følger av kontraktene, det være seg under reparasjon/ombygging eller ansvar etter at dette er gjennomført."

- (31) I Raads brev til Sykehuset 12. januar 2007 ble det på samme måte fremhevet at "vårt ansvar er regulert i vår kontrakt som er basert på NS 3403". Dette var noen få uker før utbedringsarbeidene ble satt i gang.
- (32) Det er på denne bakgrunn etter mitt syn ikke grunnlag for at Raad har påtatt seg noen utvidet utbedringsplikt, slik Sykehuset har gjort gjeldende. Raads økonomiske ansvar i forbindelse med utbedringsarbeidet må da i prinsippet bli som om Sykehuset hadde stått for prosjektledelsen og deretter krevd sine utgifter og tap på grunn av prosjekteringsfeilen dekket under Raads erstatningsansvar etter NS 3403 punkt 12. Dette innebærer at det samlede ansvaret for Raad er begrenset til 1,5 millioner kroner, og at det vederlaget som Raad/TrygVesta har betalt til Bravida og andre i forbindelse med utbedringsarbeidet kan avregnes innenfor denne rammen.
- (33) Anken har ført frem. Saken har ikke budt på tvil, og jeg kan ikke se at det er andre grunner til å fritta Sykehuset fra kostnadsansvar for Høyesterett, jf. tvisteloven § 20-2 tredje ledd. Det er krevd dekning av 413 000 kroner i salær og 30 000 kroner til utarbeidelse av utdrag. I tillegg kommer ankegebyret. Etter mitt syn er salærkravet for høyt. Saken slik den står for Høyesterett gjelder et krav på snaut 1,2 millioner kroner. Ankeforhandlingene har gått over én og en halv ordinær rettsdag. Saken gjelder et avgrenset tema, sammenlignet med det som var rammene da den ble behandlet i de tidligere instanser. Den har for Høyesterett i utpreget grad hatt sitt tyngdepunkt i en

konkret bedømmelse, basert på en gjennomgang av korrespondanse og møtereferater som prosessfullmektigen for den ankende part må forventes å være godt fortrolig med etter at saken allerede har vært behandlet meget grundig i to instanser. Prosessfullmektigen har fått anledning til å begrunne sakskostnadskravet nærmere, jf. tvisteloven § 20-5 femte ledd. Jeg er blitt stående ved at salærkravet kan dekkes med 200 000 kroner, jf. § 20-5 første ledd. I tillegg kommer utlegg med 30 000 kroner og rettsgebyret som utgjør 23 220 kroner, i alt 253 220 kroner.

(34) Det er krevd erstatning med 312 200 kroner for kostnader forbundet med behandlingen i lagmannsretten. Saken der gjaldt også spørsmålet om Raad hadde opptrådt grovt uaktsomt og dermed kunne holdes ansvarlig utover ansvarsbegrensningen i NS 3403 punkt 12.1. Sykehusets anke over dette spørsmålet er nektet fremmet for Høyesterett. Med utgangspunkt i Høyesteretts syn på den delen av saken som er henvist til ankebehandling, ville Sykehusets anke til lagmannsretten blitt forkastet. Jeg finner det da riktig å tilkjenne Raad erstatning for sine samlede sakskostnader for lagmannsretten. Tingrettens kostnadsavgjørelse bør bli stående.

(35) Jeg stemmer for denne

D O M :

1. Tingrettens dom, slutningen punkt 1 og 7 a, stadfestes.
2. I sakskostnader for Høyesterett og lagmannsretten betaler Sykehuset Innlandet HF til Raad AS 565 420 – femhundreogsekstifemtusenfirehundreogtyve – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dom.

(36) Dommer **Bull:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.

(37) Dommer **Noer:** Likeså.

(38) Dommer **Stabel:** Likeså.

(39) Dommer **Tjomsland:** Likeså.

(40) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. Tingrettens dom, slutningen punkt 1 og 7 a, stadfestes.
2. I sakskostnader for Høyesterett og lagmannsretten betaler Sykehuset Innlandet HF til Raad AS 565 420 – femhundreogsekstifemtusenfirehundreogtyve – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dom.

Riktig utskrift bekreftes: